

Domovina

Izhaja 1. in 3. soboto vsakega meseca. — **Dopisi** naj se izvolijo frankirati. — **Rokopisi** se ne vračajo. — Za **inserate** se plačuje vsakokrat po 10 kr. od garmond-vrste.

Velja do konca leta 1 goldinar. — **Denar** naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celji.

Spomini.

Minoli so sijajni dnevi. Vse je zopet v starem tiru. Le spomin je ostal, da je bilo Nj. Veličanstvo med nami.

A ta spomin je grenak za nas Slovence. Potisnili so nas, kakor tujce nazaj. Presvitli cesar dobro poznajoč udanost Slovenca pač ne bode dvomil o naši lojalnosti; vendar pa je britko pri srcu vsakemu zavednemu Slovencu, če pomisli, da na lastni zemlji mu zapovedujejo drugi, kaj sme in kaj ne. Na lastni zemlji mu je zabranjeno, da bi videl v obličje svojega gospoda in vladarja, za katerega je vedno pripravljen dati blago in kri.

Pač nerazumljivo je, zakaj da nekateri merodajni gospodje, ki bi vendar morali stati nad strankami, tako prezirajo želje naroda in ga hočejo kar zatajiti.

Čuda ni, če zagrizeni, za svoj kruhek se boreči vskoki povdarjajo nemško svojo narodnost; oni nimajo prave omike in manjka jim tudi ponosa in zavednosti, da bi spoznali, kako grdo in kako neznačajno je za beliče, kakor Judež Kristusa, prodajati samega sebe Nemcu. A drugače je, če visoko stoječi politični uradnik izreče neosnovano trditev in to nasproti vladarju, ki zahteva vedno le čisto resnico v svojo informacijo: „Da je mesto Celje in trgi čisto nemški izvzemši Mozirje in še nekaj družih“. Ta visoki gospod dobro vé, da v celjskem okrajnem glavarstvu živi 120.320 Slovencev in s celjskimi nemškutarji vred le kakih 8000 Nemcev. Uradna statistika izkaže

v trgih, in sicer: V Šentjurju 419 Slovencev, 6 Nemcev; v Vojniku 462 Slovencev, 129 Nemcev; v Žalcu 547 Slovencev, 40 Nemcev; na Vranskem 630 Slovencev, 52 Nemcev; v Braslovčah 311 Slovencev, 2 Nemca; v Konjicah 564 Slovencev, 449 Nemcev; v Vitanju 365 Slovencev, 178 Nemcev; v Šmariji 370 Slovencev, 7 Nemcev; v Gor. Gradu 779 Slovencev, 8 Nemcev; v Laškem Trgu 330 Slovencev, 356 Nemcev; čisto slovenski so trgi: Mozirje, Rečica, Luče in Ljubno.

Vzemimo, da bi bile te številke resnične in verojetne. Že v tem slučaju bi moral oni visoki gospod govoriti drugače. A kaj, ko je v resnici še vse bolj pegasto. Med temi 8000 Nemci je gotovo 6000 Slovencev. Šest tisoč Slovencev, ki so zatajili samega sebe in jih ni sram, se ponižati pod Culujce in Indijane. Divjaki ljubijo toliko sebe in spoštujejo narodnost svojo, da bi se ne prodali drugi narodnosti in so v tem oziru gotovo častnejši, kakor te naše poturice.

Človek bi strmel, da tako mala peščica strahuje tako ogromno množino. Pa kdor pozna razmere, ta se ne čudi. Manjšini je na razpolago vse, s čemur le more pritiskati na narod in ga odrivati. Oblastva so ji na roko; poleg teh pa ima še obilico pripomočkov, katere prav pridno izkoristuje sebi v prid. Žal, da moramo o tem molčati.

Pa naj bode, kakor je. Slovenci smo se prepričali, da z nemškutarji ni moči nobene sprave. Če so se o tem

slučaju, ko je šlo vendar le samo za to, da skupno pokažemo presvitlemu vladarju udanost in ljubezen, tako obnašali, kaj imamo pričakovati še le o drugih zadevah. Trpko nam bode to preziranje pozabiti; pa v poduk naj nam je, kako imamo postopati mi proti njim. Kakor oni strastno pobijajo vsak pojav

naš in delajo proti našemu življu, tako združimo se tudi mi in poučimo našega seljaka, kdo mu je prijatelj in kdo ne. Povejmo mu, da ni vse jedno, kam nosi svoj trdo zasluženi denar in da ni vse jedno, če se s tem denarjem dela zanj ali proti njemu. Tako bodo imeli ti spomini vendar nekaj koristnega za nas

Češka razstava.

(Izvirno poročilo.)

(Konec.)

Podajva se dalje, zakaj čas hiti in hočeva si ogledati še danes vso razstavo. Tu, vidiš, je večje poslopje, ob njem pa velikanski sladkorni stožec, gotovo do 20 m visok in v spodnjem konci nad 4 m širok; predstavlja ti koliko sladkorja Češka na dan porabi. V poslopji dobiš pa razne sladkorne izdelke, še surovo tvarino in pripomočke, s katerimi se izdeljujejo.

Prestopiva drevored mimo teh-le paviljonov, ter idiva naravnost k unim trem velikim ustričnim poslopjem. V prvih dveh razstavljeni so izdelki nižje obrtnosti, kakor: peči, mlinski kamni, izdelki od mila, pletenja iz protja, petrolejske čistilne naprave in razne oprege; pa tudi literatura in tiskarstvo. V tretjem poslopji pa je zastopano šolstvo, učiteljski, deški izdelki; to ti je najbogatejši del razstave, ki kaže razvitost ljudskega, srednjega, kakor strokovnega šolstva. Ko je pregleduješ, najdeš še povsod: v prosti šolski klopi, v zemljepisnem zavodu, zdaj zopet v umetniški delavnici in v umetno-tehniškem zavodu, kako si umetnost in obrtnost roki podajate.

Izstopivši obrni se po bregu navzgor; navrhu zagledaš obrtniško palačo, na levi pa ti je breg obgrajen z žično mrežo in zasajen s smerekami in brezami; velika trava raste tu notri, po nji pa polegajo lahkonožne srne in jeleni, ki pa se dosti ne zmenijo za te, vedoč, da jim nečeš hudega storiti. Na vrhu idi mimo mlina na sapo, ki vleče vodo iz globine, mimo več manjših paviljonov, za katerih vsebino se pa danes ne zmeniva, trdno držeč se načela, da hočeva ogledati le večje oddelke razstave, da dobiva le splošen utis; posameznosti pa prihraniva za prihodne dni. Oglejva si tu še vrtnarsko razstavo; če tudi sva že po vsej razstavi te stroke umotvore občudovala; vsaj ni ne enega poslopja, ne ene kolibice, ki bi ne bila vsa z zelenjem in cvetjem obdana; vrtnarji so

se res posebno skazali in k ugodnemu utisu veliko pripomogli. Vidiš tu zelenjadne lehe, še sedaj krasno solato, tam pa vrtnar reže ravno debele zelnate glave. Tu v sredini ti je polje divnih vrtnic, duhteče resede, tam na uni strani pa sadno drevjiče, razvrsteno na posamezne lehe v različni velikosti; vse pa obdaja venec raznega cvetja, ki kipi v dičnih arabeskah iz zelene ruše.

Oglejva si še tam-le paviljon praškega mesta. Precej pri vходу najdeva velik vzvišeni zemljevid, praškega starega mesta, pravzaprav staro mesto samo v manjši meri. V desnem delu zastopano je šolstvo prav bogato, potem obrtnost in rokodelstvo; v levem konci pa se nam predstavlja vodovod in kanalizacija praškega mesta. Pojdiva, poglejva še uno-le kmetsko hišo; kako naravno se ti predstavlja življenje kmeta, Čeha; za vrati velika peč, na drugi strani sklednik, med oknoma velika omara, bogato vložena z arabeskami raznega lesovja, v kotu miza, ob nji stol, na klopi pa sedi ženica v narodni opravi, razmotaje nit, ki se ji je na kolovratu zaflenkala. Tu stoji postelja. Prestopiva prag v drugi prostor, tu so skrinje, kolovrati, motovilo, ob steni visi konjska oprava, na policah pa leži razno orodje in oprava. V kotu ravno pospravlja dekleta v skrinjo svojo bogato opravo. Od tod stopiva v vežo, nekako kuhinjo, z razno kuhinjsko opravo in omaro, ki je tudi bogato vložena.

Zdaj pa pojdiva na dvorišče une-le hiše, tam kakor se kaže, se toči dobro pilsensko pivo, dobi se tudi kruh in morebiti še kaj družega za zob; tam hočeva malo počiti, se okrepčati po trudopolnem potu in počakati večera, da vidiva, kako se predstavlja vse to v električni razsvetljavi.

Tako peljal sem te skozi vse znamenitejše dele razstave, če ti povem, da šteje ona 113 paviljonov in 26 velikih poslopij, postavljenih na prostoru 360.000 štirjaških

metrov (62 oral) velikem, in da oni pokrivajo prostor 70.000 m² velik; lahko si predstavljáš velikost razstave. Da bi ti pa opisal vso njeno krasoto, njeno raznovrstnost, njeno bogastvo, bodi si v umetniškem ali gmotnem ogledu, to ni nikakor mogoče. To mogel si boš predstavljati le, ako si jo greš sam ogledat. Nazaj grede oglasi se tudi na Dunaji v Pratru. V Rotundi predstavlja ti

dr. Holub pod mogočno kupelo tropično življenje afrikanskih narodov v tako rekoč živih podobah. Ob okrožji in v stranskih prostorih pa ti kaže divnost tropiške narave, v rastlinstvu, živalstvu in rudninah. Tu ti je bogata muzejska zbirka surovega blaga in izdelkov. Opisuje se ti v navadnih slikah in originalnih kopijah navade in divjost ondošnjega življenja. Flor. Rosman.

Celjske novice.

(Cesar v Celji). Radostni dnevi so bili, ko je bil naš preljubljeni vladar v lepem našem mestu in v njegovi krasni okolici. Prostor nam ne dopušča, da bi mogli opisati vse, kar se je bilo Njihovemu Veličanstvu v čast priredilo, in kako se je vse to lepo izvršilo. Tudi Slovencem je bila vsled velikega prizadevanja naših prvih domoljubov prilika dana, da so cesarju dejansko pokazati mogli svojo ljubezen. Iz dna srca so klicali mu, kjer koli je bila prilika svoj presrčni „živio“, in kjer ga ni prevpil nemški „hoch“, pred katerim imajo ponižni Slovenci, če so tudi v večini, prirojeni nepotreben strah. Celjski čitalnici združeni s „Slovenskim pevskim društvom“ je bilo dovoljeno, da je v zboru 70 pevcev pod vodstvom šmarskega nadučitelja Jurkoviča zapelo pesem „Avstrijo mojo“ takrat, ko se je presvitli vladar v nedeljo (30. avg.) popoldne vračal iz mestnega parka k kapucinskemu mostu. Cesar je pazno poslušal lepo peto krasno melodijo in se tudi pevovodji presrčno zahvalil. Še lepše bi se bilo petje slišalo, ako ne bi neka nemška ali nemčurska druhal še takrat „hoch“ kričala, kar ni bilo po volji niti cesarju niti drugim visokim gospodom v cesarjevem spremstvu. Ko so pa zvečer Nemci peli cesarju, jih Slovenci nikakor niso hoteli motiti. — Druga dva dni se je Njih Veličanstvo mudilo v okolici, kjer so bile velike vojaške vaje. — K cesarskemu obedu so bili povabljeni tudi Slovenci, gg.: opat Ogradi, M. Vošnjak, dr. Srnec, notar Baš in župan Hausenbichler iz Žalca.

Pri tej priliki je darovalo Njih Veličanstvo 2000 gld., in sicer za obrtno šolo v Celji 200 gld., za šolo katoliškega gospejnega društva 100 gld., za toplo sobo 100 gld., za celjske reveže 500 gld., za uboge gorske občine: Skomre, Sv. Rupert, Kalobje in Dramlje 500 gld., za po toči poškodovane stanovalce celjskega glavarstva 600 gld.

(Premembe pri č. duhovščini.) Č. g. Ubald Bregant, gvardjan v kapucinskem samostanu v Celji, premeščen je zopet v

Krško, o. Edvard Brvár je postal vikar v Celji.

(Šole v Celji) pričele so svoj pouk dne 15. t. m. Pred začetkom služile so se sv. maše k sv. Duhu.

(Okoliška šola v Celji) je lepo popravljena. Naredila se je velika telovadna dvorana in postavilo vse potrebno orodje. To dvorano rabilo bo tudi društvo „Sokol“ za svojo potrebo.

(Upravni odbor Južno-štajerske hranilnice) zboroval bode dne 28. septembra ob 11. uri predpoludne v prostorih celjske čitalnice.

(K razstavi v Zagreb) peljalo se je 120 celjskih Slovencev med njimi 25 Sokolov. Razstava je krasna in je vse presenetljiva. Priporočamo vsim, kojim dopuščajo razmere, da si pogledajo ta lepi napredek bratov onkraj Sotle.

Spodnje-štajerske novice.

(Sedemdesetletnico) praznoval je preč. gosp. nadžupnik Mikuš. Redke slavnosti udeležilo se je mnogo čč. gg. duhovnikov in ogromna množica ljudstva. Prisotna sta bila tudi njega sošolca preč. gospoda monsign. prelat Kosar iz Maribora in častni kanonik in dekan v Šmarji Ivanc. — Bog daj milemu gospodu še mnogo let!

(Premembe pri učiteljstvu.) Nadučitelj pri sv. Nikolaju pri Ormožu je postal gosp. Šalamon, učitelja pa gg.: Stolcar v Razboru pri Slov. Gradcu in Lichtenwallner v Rušah.

(Šmarsko učiteljsko društvo) zboruje 1. oktobra.

(V Kozjem) bode 20. t. m. prva slovenska beseda.

(Društvo „Kmetovalec“ v Gotovljah) zborovalo je dné 8. septembra. Pri zborovanji govoril je poučni govor o živinoreji živinozdravnik z Vranskega gosp. Jelovšek. Govor bil je strokovnjašk in želeti je, da bi se kmetje v resnici ravnali po njegovih navodih. Čuli smo tudi krasno petje in lepe

deklamacije. — Gotovlje so vas, kakoršne glede na omiko prostega ljudstva in po prizadevanji samih vaščanov le malo ali nič ne dobiš. Res posnemanja vredni Slovenci.

(**Štajersko kmetijsko družbo**) bodo po njenem 70 letnem obstanku čisto prestrujili in premenili v „deželno kmetijsko svétovništvo“, v družbo, ki bode imelo na pol zaseben, na pol uraden značaj. Treba bode pa za to posebne postave.

(**Na Bizeljsko, na Bizeljsko**), dolenjski in štajerski vinorejci, ki imate še vinograde ali ki jih nimate že več! Na Bizeljskem boste videli že nove vinograde, ondi boste videli z grozdem bogato obložene ameriške trte. Na Bizeljsko idite pa še pred zimo enkrat, da boste videli, kako globoko prekopavajo zemljo za nove nasade. Na Bizeljsko idite po zimi gledat in na spomlad, da boste videli, kako cepijo Bizeljanci svoje ameriške trte; na Bizeljsko idite gledat konec maja in začetek junija, pa boste videli, kako cepijo ameriške trte, kadar so že zelene! Od njih se učite, Dolenjci in Štajerci, če hočete še vino piti, kajti naše trte so proč, umirajo in skoro jih več ne bode!

(**Zastrupil**) je svojo ženo Lovro Stermecki, stanujoč v hiši A. Gabriča v Brezicah.

(**V Laškem trgu**) so osnovali narodnjaki podružnico sv. Cirila in Metoda. Slava!

(**Kostnjak**) lani, baje mrtvo-rojenega deteta so našli v Vitanji za skednjem. Zaprli so žensko, ki ga je bila tja zakopala.

(**V Konjicah**) zborovala bode v nedeljo dné 20. t. m. podružnica sv. Cirila in Metoda. Upati je obile udeležbe.

(**Obesil se je**) dné 25. avgusta v preiskovalnem zaporu v Konjicah 45 let stari viničar F. Romih iz Ločke fare, ker se mu je očitalo, da je svojo svakinjo s cepcem tako močno po glavi osmukal, da je koj umrla. Strah pred kaznijo je morilca k temu djanju pripravil.

(**Konjska dirka v Žalci**). Dne 13. t. m. vršila se je na dirkališču v Žalcu konjska dirka pri krasnem vremenu, poleg mnogobrojnega ljudstva. Dirkanja vdeležilo se je 18 konjev našega domačega Savinjskega plemena; in pri tem so dobili darila: O pričetni dirki — društvena darila 1 klm. ceste. Gospod Osterman Franc iz Arje vasi z rudečkasto-belo 4 leta staro kobilo „Biča“ v 2 min. 27 sekund 1. darilo, lepó konjsko opravo. Pospah Jurij iz Kasaze z rujavo 4 leta staro kobilo „Lizika“ v 2 min. 45 sekund 2. darilo 15 sreb. gld. Premšak Martin iz Škofje vasi z rudečkasto-belo 3 leta staro kobilo „Avbrič“ v 2 min. 47 sekund 3. darilo 10 sreb. gld. Škoberne Janez iz Liboj z

svitlo-rujavo 4 leta staro kobilo „Avbra“ v 2 min. 48 sekund 5 sreb. gld. kot 4. darilo.

V dirki plemenskih konj daljave 2 klm. dobili so darila: g. Stepišnik Jože iz Ternovel z belo-rudečkasto kobilo „Hans“ 11 let staro v 5 min. 8½ sekund 1. darilo lepo konjsko opravo. Fezarinc Miha iz Arje vasi s črno 12 let staro kobilo „Riči“ v 5 min. 11 sek. drugo darilo 15 sreb. gld. Premšak Martin iz Škofje vasi z rujavo 13 let staro kobilo „Čili“ v 5 min. 16½ sekund 3. darilo 10 sreb. gld. Pospah Juri iz Kasaze z rujavo 4 leta staro kobilo „Luci“ v 5 min. 23 sekund 4. darilo 5 sreb. gld.

Da je konjska dirka jako velikega pomena za našo konjerejo to vé vsakateri konjerejec, in da so posebno naši savinjski konji na jako dobremu glasu kot čvrsti in brzi konji, to je dokazano s tem, da so iskani in kupovani od dunajske konjske železnice, hrvaške, ogrske in celo za nemške države. Saj je pa tudi veselje pogledati konja savinjskega plemena, in ni se čuditi da plačajo kupci radi 300, 400 in še več za enega konja savinjskega plemena. Jako hvalevredno je toraj da se vrši vsako leto konjska dirka tukaj, kjer se pokažejo čili naši konji, kaj da premorejo; in neprecenljive zasluge si nabirajo gospodje koji podpirajo to sicer z velikim trudom in stroški zvezano podjetje konjske dirke. Narod, ko bo obogatel vedel njim bode hvalo vse čase. Želeti je samo da naj se konjerejci še bolj mnogoštevilno vdeležujejo naše konjske dirke, ker to je le njim samim v prid. Želeti pa je tudi da bi se prav mnogo udov še oglasilo k konjerejskem dirkalnem društvu v Žalec, kajti potreba nam je jako mnogo gmotne podpore, da nam bode mogoče vedno bolje podpirati in obdarovati pridne in marljive konjerejce.

Druge slovenske novice.

(**Posebni vlak v Prago**) pelje iz Trsta, Ljubljane in Zagreba v ponedeljek dne 21. septembra t. l. — Vozne cene iz Celja tje in nazaj za I. razred 32 gld. 60 kr., II. razred 23 gld. 60 kr. in III. razred 14 gld. 60 kr. — Povratek je dovoljen do 20. oktobra t. l. in se vožnja lahko petkrat pretrga. Vozni listki in jako obširen program povodom cesarskega pohoda itd. v Pragi, dobivajo se pri g. Drag. Hribarju v Celji. Ilustrovan plan praške razstave dobi se k vsaki vozni karti brezplačno. — Zadnjikrat nam je dana prilika obiskati brate Čehe po tako nizki ceni in občudovati njih kulturni napredek. Slavnosti bodo gotovo sedaj največe, ko bode Nj. Veličanstvo tamkaj. Praga bode pokazala, da ni zastoj „Zlata Praha“. Ne dvo-

mimo, da bode vdeležba tudi od nas mnogobrojna, ker tako priliko bi bilo res škoda zamuditi. Vreme je tudi najpripravnejše. — Torej na svidenje v Pragi.

(Iz Novega mesta) se nam poroča, da inženirji pridno prekladajo in popravljajo cesarske ceste, ki so zdaj prav lepo izpejlane. Drugi inženirji pa merijo dolenjsko železnico, ki se bode morebiti (!) začela na spomlad graditi že, ako bode dotlej (!) dotična postava že potrjena in ako bodo že zagotovljeni novci, s katerimi bi se zidala. — Družabno življenje je tu bolj piškavo. Kazina, katero seveda tudi narodnjaki podpirajo, ima več veselice, kakor čitalnica, katero Slovenci premalo podpirajo. Mlajše moči se namreč žrtvujejo le bolj za „Sokola“, za pevsko društvo itd., pa pozabijo na čitalnico. Slab vtis naredi na narodnega popotnika, ki dojde v novomeško kavarno, v katero največ ondotni narodnjaki zahajajo, da najde ondi sicer veliko nemških, zlasti Slovanom sovražnih časnikov, a slovenskega le enega. Niti „Dolenjskih novic“ ni v tej edini novomeški kavarni.

(Iz Št. Jarneja) na Dolenjskem jo je popihal trgovec Avsenek, odnesel precej denarja seboj, zapustil pa tudi precej dolga. Mudil se je nekoliko na Dunaji, plačal ondi nekaj dolga, poslal domu tudi nekaj blaga, potem se pa nič ne ve o njem. Morda jo je popihal v Ameriko ali kam drugam, ali pa se mu je nesreča pripetila, ker se je menda rad z denarjem bahal, če je le kupico vina pil.

(V Idriji) bi „šulverajnovci“ radi napravili za kacih pet nemških otrok nemški otroški vrtec. Povsodi se vriva ta nemški nadležnež, še ondi, kjer ga je najmanj treba, kakor v Idriji, kjer je že otroški vrt.

(Šola za slovenske slepe otroke) iz Kranjskega in drugih slovenskih pokrajin bi bila v Ljubljani zelo koristna. Več slovenskih slepcev je, kateri se niso nikjer šolali. Le nekaterim je bilo mogoče, da so bili prišli v dotične zavode na Dunaji in v Lincu, kjer se pa nič slovenščine ne učé.

(Slovenske šolske knjige) za višje razrede ljudskih šol in za meščanske šole se spisujejo, n. pr. profesor Orožen piše zemljepis, profesor Hubad prirodopis, ravnatelj Senekovič fiziko itd. V kratkem izide tudi mali slovenski atlant, izdelan po prof. Rutarju.

(Učne načrte), kateri so na Kranjskem do zdaj le nemški bili, prevaja g. ravnatelj Praprotnik v Ljubljani na slovenski jezik.

(Iz Kamnika) nam poroča popotnik, da je to mesto v poletnem času kaj mično s svojo divno okolico vred, da ima zdrav zrak, lepo lego in, kar je največ, — slo-

venski značaj. Mestno župno cerkev so ondi baš zdaj lepo popravili in ozalšali. V Prašnikarjevih — žalibog le nemških kopelih — naselil se je zdravnik, ki zdravi le z mrzlo vodo, po znanem načinu nemškega župnika Kneippa. Čitalniški odbor je učinil to nemnost, da je čitalniško dvorano prepustil nemškemu igralcem za mesec dni — in to za Judeževih 30 srebernjakov.

(Iz Krškega) se nam piše: G. Stanzer je pri nas napravil pričetek mali obrtni. Kupuje surove palice in jih na pol izdeluje ter pošilja na posled v tovarne, kjer jih do zadnjega dovrše. O, da bi se ljudje pri nas bolj obrta poprijeli.

(V Trstu) se bode ustanovila slovenska posojilnica, ker se je vršilo posvetovanje o tem v navzočnosti državnih poslancev Nabergoja in Mihe Vošnjaka.

(Za po povodnji na Gorenjskem) poškodovane kraje je daroval presvetli cesar 2000 gld., ker je škode kacih 100.000 gld. Nabirajo se tudi darovi za nesrečne kraje.

(Ameriške trte) dobé občine, društva in vinorejci pri krškem okrajnem glavarstvu, kjer se je treba do 10. oktobra oglasiti. 1000 reznikov slabejše vrste stane 3 gld., boljše vrste 6 gld., vkoreninjenih trt 1000 stane 10 gld. Občine jih dobé brezplačno, ako napravijo tudi sajenice v ta namen, da iz njih na enak način dajejo trte, kakor država.

(Na Gorenjskem) je bil izvoljen deželni poslanec župnik Mesar, domoljub slovenski.

(Obrtno spise) se imenuje nova obširna šolska knjiga za slovenske obrtne in obrtno-nadaljevalne šole, katero je spisal obrtni učitelj in pisatelj ter pesnik slovenski, g. Funtek. Založil jo je tiskar Drag. Hribar v Celji. Cena lepi knjigi je 80 kr. — G. dr. Romih je pa spisal „Obrtno knjigovodstvo“, ki se bode tiskalo v isti tiskarni.

(Na slav. vodstvo južne železnice.) Marsikdo rad včasih pošlje po železnici svojim ljudem kako darilo, (n. pr. vino, meso, kuretino), od katerega je treba v večjih mestih, n. pr. v Ljubljani plačevati užitninski davek. Prejemniku, kateri blaga ni niti naročil niti pričakoval, je včasih neprijetno, da mora od takega blaga še plačevati. Morebiti bi mu bilo ljubše, da bi mu pošiljatelj ničesar ne pošiljal. Radi tega je pisec teh vrstic prosil pri neki taki pošiljatici na voznem listu vodstvo ljubljanske postaje, naj ono blagovoli njemu užitninski davek zaračunati. Pri treh pošiljativah se mu je le enkrat vstreglo. Zaradi tega ponavlja javno to prošnjo, da bi se njemu in morebiti tudi

drugim, kedar to zahtevajo, tako vstreglo, da namreč vse stroške od pošiljatve zaračunijo odpošiljalcu in nič ne prejemniku.

Druge avstrijske novice.

(**Presvetli cesar**) obišče češko razstavo in nekatera češka mesta 26. t. m. Bival je te dni s cesarico v prekrasnem miramarškem gradu pri Trstu.

(**V Pulju**), največem mestu v Istri, ustanovili so Slovani posojilnico.

(**Češka razstava**) je imela že blizo 2 milijona obiskovalcev.

(**Reka**) naj bi se popolnoma prepustila Madjarom, potem bi baje oni radi prepustili, da bi se Dalmacija združila s Hrvaško.

Ogled po širokem svetu.

(**O bodoči bližnji vojni**) se je bil raznesel glas, ker se je pokazalo veliko prijateljstvo med Rusom in Francozi na eni strani, na drugi pa trdna zveza Nemčije z Avstrijo in Italijo. Na vojno so začeli tudi radi tega misliti, ker bode v Avstriji vlada zopet več novih milijonov za vojsko terjala in ker sta k velikim vojaškim vajam v Avstriji bila prišla najprvo zastopnika nemške in laške vojske, in potlej sam nemški cesar in saksonski kralj. Vendar so to le dozdevanja — najbrže bomo še ljubi mir uživali.

(**Poljakom na Poznanskem**), ki so pod prusko vlado, godi se v narodnem oziru kaj slabo. V šolah se kar nič ne uče svojega jezika. Ker ga pa vendar nikakor nečejo pozabiti, uče se ga sami doma.

(**Na Kitajskem**) preganjajo zopet kristijane in Evropejce.

Dopisi.

Iz Celja. Lahko bi Vam napisal g. urednik celo brošuro o celjskem obnašanju „izobraženih“ celjskih nemškutarjev, o priliki bivanja Nj. Veličanstva v Celji, ko bi Vam dostajalo prostora, a ker vem, kako je prostor omejen, podal bodem le nekaj vzgledov, da svet zve, kako se enakopravnost izvršuje pri nas. Koliko se je bilo boriti Slovincem, da so se skupno pokazali preljubljenemu vladarju, znano je vsakomu. Zato le še nekaj fakt.

Predno se je podal presvitli cesar od božje službe v svoje stanovanje nagovarjal je jeden višjih pol. uradnikov pred cerkvijo zbrano slovensko ljudstvo: „Hoch“ morate klicati. Ljudstvo pametneje pa je, ko se je prikazal vladar zaorilo svoj „živio“ v pozdrav. Le jeden se je htel prikupiti omenjenemu gospodu, ki je pa menda pozabil, kaj mu je naročeno in je mesto „hoch“ jel kričati „hura“. Je li to dostojno in prav, da se ljudstvo trapi in to le, da bi se mesto kazalo nemško, katero ni in ne bode dokler bodo ponemčeni Kranjci in slov. Štajarci se izdajali za Nemce, ki nemščino lomijo, kakor bi tri orehe.

Še lepši dokaz nemške „omike“ podal je neki celjski turnar pri prihodu Nj. Veličanstva presv. cesarja v park. Tu je namreč stal slovenski mladenič in v svoji sreči, da vidi ljubljenega vladarja, zaklical „živio“. A komaj je izustil svoj pozdrav, že mu priletli zausnica od poleg stoječega turnarja. Priprost slovensk deček, ki pa je pokazal, da ima mnogo več omike, kakor celjski

turnar, storil ni družega, kakor pobral klobuk in odšel, misleč si: „Od bika ne zahtevaj družega, kakor kos mesa“, dasiravno bi bil lahko turnarčka prelomil, ko suho bilko. — Tu se vidi, kdo je nestrpen in kdo hujska. Bodite, kakor se spodobi in Slovenec nikdar ne bode sovražil poštenega Nemca.

Čez vse meje pa je bilo obnašanje celjskega moba takrat, ko je presv. cesar zapustil park in so se mu poklonili Slovenci. Ni bilo dovolj, da so se od gotove strani prezrli prepisi, seveda ne na korist Slovincem; ni bilo dovolj, da se je ljudstvo potisnilo daleč nazaj, da niti videti ni moglo svojega preljubljenega vladarja in še ni bilo dovolj, da so se pevci mogli stisniti na tak način, kakor se polagajo slaniki v sodčeke. Popred pot dobro zavarovan, odprl se je nakrat turnarjem, da so kričali svoj neznosni „hoch“ takrat, ko je presvitli vladar poslušal pesem „Moja Avstrija“, z namenom motiti pevce. Vladar sam, kakor tudi visoko spremstvo uvidelo je lahko, kako daleč zaide nahujskano ljudstvo. Nadvojvoda Viljem, kakor tudi cesarski namestnik Kúbeck, prosila sta za red in mir a vse ni nič pomagalo.

To je mal obris nestrpnosti narejenih Nemcev. Ne bi se temu početju čudili, ko bi ne bilo ravno v navzočnosti presvitlega cesarja. Mi smo vajeni takim nastopom. A, da prevzvišeni osebi vladarja ne bode prizanešeno z nestrpnostjo, tega nismo pričakovali.

Znano mi je še sto slučajev čudne omike, dovolj naj bode. Mnogokateri prepričal se je sam, da Janičarji ostanejo Janičarji naj bodo potem že turki ali ne.

Iz Ljubljane. (Deželna učiteljska skupščina). Oprostite, da v Vaš cenjeni list poročam o šolskih zadevah, katere bi sicer spadale v učiteljski list. To storim radi tega, ker že 13 let ni bilo v Ljubljani učiteljskega zbora te vrste, ki ima namreč precej uradni značaj, ker ga vlada skliče in vodi. To storim radi veselja, ker se je v prvič pri tej uradni učiteljski skupščini oziralo na slovenščino, na Slovence in imelo pred očmi narodno enakopravnost. Pred 13 leti je pa nemškutarija cvela, zdaj pa ne več. Pri tem zboru je bilo pravih članov s predsednikom vred le 44, namreč bili so tisti učitelji, kateri so imeli pravico, da so navzočni bili in svoj glas oddali. To so bili c. kr. okrajni šolski nadzornik in ravnatelj Hrovat in Lapajne ter izvoljenci okrajnih učiteljskih zborov. Ta skupščina se nam je kaj dopadla. To so bili najodličnejši kranjski šolniki, vmes jako veliko pisateljev slovenskih. Vsaj je sam predsednik deželni šolski nadzornik Šuman pisatelj slovenski. Od c. kr. okrajnih nadzornikov so kot pisatelji na dobrem glasu šolniki: profesor Levec, nadučitelja: Žumer, Gabršek, strokovni učitelj Bezljaj, ravnatelj Senekovič, vadniški učitelj Tomšič, profesor Pintar. Pa vsi drugi nadzorniki (profesor Zupančič, Jeršinovec, Letnar) so vsega spoštovanja vredni šolniki slovenski. Od izvoljenih smemo s ponosom imenovati sledeče narodne učitelje, ki so delavni tako za šolo kakor za narod, da je veselje, n. pr. Ribnikar v Logatci, Papler v Borovnici, Zarnik v Trnovem, Kovšca v Radovljici, Vavken v Cerkljah, Levičnik v Železnikih, Ravnikar v Litiji, Šetina v Črnomlju, Barle v Podzemlju, Koncilija v Žuženberku, Jerše v Trebnjem, Pavčič v Vel. Lašičah, Božič v Žireh, Tomšič v Vipavi, Petrovec v Čemšeniku, Abram v Kostanjevici, Stiasny v Kamniku, Bernard na Jesenicah in drugi. Med temi izvoljenci je bil tudi načelnik slovenskih učiteljskih društev, dr. Romih iz Krškega.

Ta častita družba je zborovala tri dni v Ljubljani pri sv. Jakobu v redutni dvorani, kjer je navadno posvetovanje deželnega zbora. Imela je ves čas vse polno poslušalcev, največ izmed učiteljskega stanja.

Počastil je bil ta zbor vse tri dopoldne s svojo navzočnostjo sam deželni predsednik, preblagorodni gospod baron Winkler. Z njim so došli tudi drugi člani c. kr. deželnega šolskega sveta. Tudi novi deželni glavar O. Detela je bil na-

vzočen. Vsa ta gospoda je v slovenskem in nemškem jeziku kaj laskavo pozdravila učiteljstvo. Sploh se je pri tem zboru rabila zelo zelo slovenščina — nemščina tudi, ker je bilo nekaj Nemcev navzočnih, in ker je Slovenec rad Nemcem pravičen. Ko je bila pa slovesna večerja, takrat se je pa čisto vse in edino le v slovenskem jeziku napivalo.

Kaj se je razgovarjalo pri tem zboru? Šolske in učiteljske zadeve. Ne morem — ker ni v „Domovini“ dovolj prostora — o tem govoriti obširno. Povem le na kratko, da je bil govor o šolskih vrtih, pri katerih naj ima učitelj polovico sadnih ceplicev, polovico pa občina, o ponavljalni šoli, ki je ob četrtkih na Kranjskem, o drugem deželnem jeziku, ki naj se učé še le v 3. letu (na tro- in večrazrednicah), o šolarskih knjižnicah, o tiskovinah in o raznih predlogih in željah, ki so jih učitelji razodeli. — Pri vseh pogovorih je bilo veliko resnosti in treznega preudarka, in pri vseh razpravah je vladal duh sporazumljenja, prijateljstva in spravljivosti.

Veliko je pripomogel, da so se vprašanja dobro rešila, sam deželni predsednik, ki se je za vse zanimal in kot izkušen parlamentarec nad tem čuval, da se je vse po načelih pravilnega zborovanja izpeljevalo. Proti koncu so se vsi člani skupščine dali fotografovati. — 4. dan zborovanja so imeli posvete edino le c. kr. okrajni šolski nadzorniki. Pri tem zboru se je pa žalibog le nemško govorilo, kar pa ne moremo hvalliti in odobravati, kajti če na Kranjskem še ni vse slovensko, to že še smemo potrpeti. Da se pa pri katerem koli zboru na Kranjskem vse po nemško razpravlja, to moramo očitno grajati.

Naj še dostavimo, da je bila v novih prostorih lepe prve mestne slovenske deške šole mična in bogata razstava vsakovrstnih učil učiteljem in šolskim prijateljem na ogled.

Iz Zagreba. (Gospodarska razstava.) Srce se Slovencu širi radosti, kedar koli obiše kraljevo mesto zagrebško, glavno mesto priljubljenih nam hrvatskih bratov. Tu se človek čuti, kakor bi bil doma med svojimi. Če štajerski Slovenec n. pr. pohodi Gradec, najde lepo mesto, v njem marsikatero blago slovensko in nemško srce, toda mesto ima nemški, nam malo prijazen obraz. Če greš v glavno mesto koroških Slovencev, je isto. Če prideš pa v Trst, najdeš, da je zunanje lice laško, in če obišeš kranjsko stolico, belo slovensko Ljubljano, vidiš, da je ondi še preveč nemškutarije, da je preveč še nemških in premalo, dosta premalo slovenskih napisov.

Ljubljana ima žalibog še vse preveč uradno-nemški obraz. Vse drugo je v Zagrebu, to je vse hrvatsko, vse slovansko. Zagrebčani smejo ponosni biti na svojo lepo prestolnico. Od leta do leta, od dne do dne je lepši; zidajo se neprenehoma krasne hiše, velike stavbe, nastajajo nove ulice, novi trgi, nasadi, vrta itd. Za vsak urad, za vsako šolo ti stavijo lepe, nove prostorne zgradbe. Popravljajo in ličijo se cerkve; postavlja se bode nov velikanski kolodvor z železno-cestnimi tovornicami. Sredi mesta je „vzpinjača“, t. j. vzdigovalnica za ljudi iz dolnjega mesta v gorenje, dovršila se je ravnokar konjska železna cesta ali tramvaj itd. Posebno vesele dneve imajo Zagrebčani letos od petnajstega avgusta naprej, od kar so otvorili v spomin na petdesetletni obstanek svoje kmetijske družbe gospodarsko razstavo, ki je dokaj velika in prekrasna. Na nekdanjem živinskem trgu, zdaj na vseučiliščinem trgu, katerega obdajajo krasne nove stavbe n. pr. univerza, kmetijske družbe poslopje, hrv. učiteljski dom, dom „Sokola“ in pevskega društva „Kola“, obrtna šola, novo poslopje uradnega časopisa „Narodne novine“, postavljenih je kacic petnajst zgradb (paviljonov), v katerih je vse polno razstavljenih predmetov. Pred paviljoni so nasadi, sprehajališča, ribnjaki, vodometi. Pred dalmatinskim izložbenim poslopjem je vpadobljen kamniti kraški svet, na katerem se vidijo zvečer krasni umetni slapi v raznovrstnih barvah. Razstavni predmeti so razen v nalašč postavljenih hišah tudi na univerzi in v poslopji gospodarske družbe. Kaj je vse izloženega in kakošni so ti predmeti, tega ni mogoče v kratkih potezah opisati. Tu je pač vse izloženo, kar koli spada (in ne spada) v kmetijstvo in gospodarstvo. Razstavila so svoje stroje, pridelke, kmetijske pomočke, živino, društva hrvatska, osobito gospodarsko, graščaki, šole, županije itd. Udeležila se je izložbe Hrvatska, Slavonija, Dalmacija, Bosna. Tudi tuji fabrikaniti so poslali svoje izdelke. V obrtni šoli so izloženi domači in tuji umetniški proizvodi. Čez dan človek pregleduje nebrojne predmete, ki so izloženi; teh je toliko, da bi človek cele mesece potreboval, da bi vse pregledal. Pa že pri površnem pregledu se prepriča o velikanskem napredku, ki ga je dokaj samostalna Hrvatska storila, tista Hrvatska, kateri se zdaj kaže prej protivna ogrska vlada celó nekoliko naklonjena. Hrvatsko bi smeli Slovenci v marsičem zavidati. Tak vtis sreče bratske dobi človek, zlasti ako se zvečer sprehaja po krasnih izložbenih prostorih, kjer ga električna luč dviga skoro med zvezde, in kjer ga zazibljejo v prijetne sanje sladki glasovi domačih, slovanskih

pesmi in melodij, katere pojo izurjeni hrvatski pevci, katere svirajo izvežbane godbe v pozno noč. Radi teh in drugih krasot obiskuje pa tudi neizmerno ljudi to slovansko izložbo. Vsa Hrvatska hrumi v svojo prestolnico. Ali tudi drugi Slovani (in Neslovani), hrepene po teh novošegnih čudežih. Najprvo so došli dalmatinski Hrvati takrat, ko se je v Zagrebu sredi mesta v Ilici odkril lep spomenik hrvatsko-dalmatinskega pesnika Kačića. Presrčno so bili sprejeti Dalmatinci, ki žele enkrat združeni biti z Zagrebom in ostalimi Hrvati. Kaj svečano so bili sprejeti tudi Slovenci, katere je več vlakov pripeljalo. Morebiti je v vsem že kacic 10.000 Slovencev letos na tej razstavi bilo. Pa kaj bi ne! Ko so došli v prvič, šlo jim je kacic štirideset društev z zastavami do kolodvora naproti. Igrala se je njim na čast v gledišči najlepša igra „Zrinski“ in pelo pri dopoldanski besedi v velikanskem hramu, kjer je bilo kacic 8000 poslušalcev, kacic 500 pevcev; igrala je vojaška godba in sviralo je kacic 150 tamburašev. Največji slavnostni dnevi so bili v Zagrebu, ko so bili došli Dalmatinci in Slovenci. Najlepši večer je bil pa v razstavi na mali Šmaren. To je bilo divno, veličastno, krasno čez vse! Ta dan je imela razstava morebiti tudi največ obiskovalcev. Slava Hrvatom!

Od Kapele pri Radgoni. V nedeljo 30. avgusta t. l. otvorilo se je pri Kapeli blizu Radgone „Bralno društvo“. Ta otvoritev bila je res sijajna in popisa vredna.

Najprej moram omeniti krasno petje pri sv. maši; ono je gotovo vsakemu navzočemu srce ganilo. Zbralo se je namreč na koru lepo število pevcev (med temi 1 g. bogoslovec, 4 gg. učitelji in 4 gg. dijaki), ki so si ta dan zaradi svoje spretnosti v petju pridobili čast in slavo. Peli so namreč tako lepo, tako ginljivo, da je vsakdo rekel: „Kaj takega še pri Kapeli ni bilo!“

Popoldan ob 3. uri pričela se je otvoritev. Daleč okrog naznanili so poki možnarjev začetek slavnosti. Velika slovenska zastava plapolala je iznad šolskega poslopja ter vabila vsakega Slovenca, da stopi noter. — Najprvo so nastopili tamošnji župnik, č. g. Dav. Meško, ter so v jako navdušenih besedah slovanskim kmetom pokladali na srce ljubezen do domovine, ljubezen do presvitlega cesarja, do mile Avstrije. — Tudi tamošnji kaplan, č. g. J. Pernat, govorili so tako lepo, tako navdušeno, da so njih besede vsakemu v srce segale. — Sledila je potem volitev novega odbora in razlaganje društvenih pravil. Med slavnostjo peli so zopet gorí omenjeni gg. pevci prav krepko. Nazadnje odlikoval se je gosp. F. Zemljič,

sedmošolec, ki je izvrstno prednašal Gregorčičevo „Oljki“. — Svečanost končala se je okoli 6. ure.

K slednjemu še omenim, da je to „Bralno društvo“ zasluga tamošnjih dveh gg. učiteljev, namreč A. Vogrinca in J. Koklja, ker ta dva gospoda, oba vrla, vneta

Slovenca, sta se močno trudila, da bi se otvorilo pri Kapeli „Bralno društvo“. In gospoda sta res storila prav, ker ravno tam, na meji med Slovenci in Nemci, je potrebno močnih zidov, ki branijo naš itak revni narod pred sovražnimi napadi.

Razne stvari.

(Med sv. mašo) je bil na Italijanskem duhovnik zastupljen. V sv. čašo vlil mu je namreč cerkovnik strupa. Nekje je pa duhovnika šaljivec zanoril, da se je bil napolil obhajati v hišo, kjer ni bilo bolnika. Obsojen je bil za to bogokletno šalo na 6 mescev ječe.

(Drago zrcalo.) Na zagrebški razstavi ima steklar Gnezda, slovenski rojak, lep paviljon, v katerem ima mej drugimi dragimi predmeti velikansko zrcalo, ki stane 1700 gld.

(O krivičnih zavarovanjih), o katerih smo že govorili v našem listu, nam poroča strokovnjak, da mora pri tistih zavarovanih, kateri so pri dveh družbah zavarovani, odstopiti tista družba, ki je druga še le zavarovanca sprejela. Prva družba ima pravico zavarovalnino pobirati, druga ne. To je prav. Kdor pred pride, ta pred melje. Če zavarovanec ni sam lastnik hiše — kakor ni bil mož v slučaju v „Domovini“ že opisanem — ampak njegova žena, tedaj naj mož ne plačuje zavarovalnine pri družbi, pri kateri se je bil oglašil; ampak le žena je dolžna plačevati pri drugi družbi, pri kateri so bili njo kot lastnico sprejeli. — Res bi bilo dobro svetovati vsem zavarovalnicam, da ne sprejmó tiste stranke, katera je bila že prej pri drugi družbi zavarovana, dokler se ne izkaže, da jo je ta izpustila, sicer morajo taki siromaki na dveh straneh plačevati, in sicer ne samo letne premije ali doneske, večkrat še celó tožbe odvetnikov, kakor bomo to v kratkem poročali.

Smešnice.

(Zakaj stoji stolp, ločen od cerkve?) vprašal je nekdo, kateremu se je kaj čudno zdelo, da ni zvonik k cerkvi prizidan. Hudomušen poslušalec pa mu odgovori: Ker se ne more vsesti k cerkvi.

(Ribničan na kamniški železnici.) Ribničan otovorjen s suho robo, pride v Ljubljano na državni kolodvor, da bi vzel karto do Kamnika. A cena se mu je previsoka zdela in hoče z uradnikom „glihati“. Ker mu uradnik ne more vstreči, pravi

Ribničan: „Še prosili me bodo“. Predno je vlak odpihal, šel je Ribničan peš po državni cesti in pride do Črnuč že, ko vlak pripelje do tja. Ko gre tu čez cesto, vselej zapiska. Ribničan pa je mislil, da njega na vlak vabi in pravi: „A nisem rekel, da me bodo še prosili!“

(Otroci so otroci.) Sin je tožil svojemu očetu, kako ga je nekdo zmerjal. „Kaj ti je pa rekel tacega?“ vpraša ga oče. Sin: „Osel“. „Kaj pa še?“ sili oče v otroka. Sin se obotavlja, naposled pa vendar pove: „Jabolko ne pade daleč od drevesa“.

(Resnica čez vse.) Trgovec: „Kaj delaš?“

Učenec: „Vodo vlivam v petrolej.“

Trgovec: „Pa ne povej nikomur tega!“

Učenec: „Ja, lagati pa ne smem.“

Trgovec: „No, potem pa vlivaj petrolej v vodo!“

(Draga vožnja.) Gospod (izstopivši iz voza): „Kočijaž, koliko velja vožnja?“

Kočijaž: „4 gld. 20“.

Gospod: „Ne vprašam za konja ampak za vožnjo!“

Vino na prodaj!

Dobra vina lastnega pridelka l. 1890. iz goric Kisle vode so na prodaj po 18 do 20 kr. liter. Več pove

(19) 1—2)

Jakob Drogenik,

posestnik Sv. Jurij ob južni železnici.

Kupiti želi

ali v najem vzeti za več let naroden trgovec v kakem večjem kraju hišo za ceno od 600 do 1200 gld. Hiša mora biti blizo farne cerkve in pripravna za trgovino. Ponudbe iz takih krajev, koder še nimajo trgovca, pošljejo naj se do 30. kimovca uredništvu „Domovine“ pod šifro: „Trgovec“. (24—2)

V najem

se odda v Špitalskih ulicah v Celji gostilna z vso zalogo vina. — Več se izve v Špitalskih ulicah št. 3. (23—1)

Posnetek.

Razglas.

S šolskim letom 1891/92 oddalo se bude **6 ustanov po 300 gld.** na leto medicinarjem pristojnim na Štajersko.

Natančneje pojasnilo glej v 9. številki tega lista. (22—2)

Gradec, 20. avgusta 1891.

Deželni odbor štajerski.

Štev. 1566.

(25—1)

Razglas!

Ker so v proslavo preuzvišenega obiska, s katerim je Njih Veličanstvo naš premilostljivi cesar in gospod našo občino dne 30. avgusta t. l. osrečil, občani celjske okolice kot izraz neumorne zvestobe in udanosti slovenskega naroda do svojega neprecenljivega vladarja in očeta pri občinski hiši na Bregu priredili slavolok in se je pri tistem mimo prehajajoči prevzvišeni vladar slavnostnim patriotičnim petjem preponižno pozdravil, mi je vsled zavkaza ces. kr. namestnika z dne 4. t. m. št. 2945 naloga za ta izraz nevenljive ljubezni, zvestobe in udanosti do Njih Veličanstva našega premilostljivega cesarja občanom celjske okolice, kakor tudi posebno gg. pevcem celjske čitalnice in gg. udom slovenskega pevskega društva izreči vso hvalo.

To naj nam bo v izpodbudbo za nepremakljivo vztrajanje v naši vernosti do prevzvišenega cesarskega prestola.

Občina Celjska okolica,

dne 6. septembra 1891.

Glinšek, župan.

Josip Hočevar,

krojaški mojster

Celje, Graška ulica št. 14

Priporoča velečastiti duhovščini in sl. občinstvu svojo veliko zalogo storjenih oblek za gospode in dečke po najnovjšem kroju in nizkih cenah. — Velik izbor sukna iz vnanjih, kakor tudi domačih svetovno priznanih tvrdk in fabrik. — Vsako naročilo se izvrši na željo v treh dneh ter se zagotavlja trajna in solidna postrežba. (20) 1—7

Zaloga specerijskega blaga

Milan Hočevar

Celje, Graška cesta, 3

Velika zaloga vsakovrstne kave, sladkorja, čokolade, kakao, riža, finega olja, vinskega kisa, raznovrstnega čaja, pravega ruma, slivovke sremske, kranjskega brinovca, kognac, vinskega žganja, najboljša štajerska in avstrijska vina v butilkah, malaga, madeira, sheri in raznega šampanjca, svinjske masti, masla, švicarskega in parmazanskega sira, ogrskih salam, sardel, sardin, makaron, južnega sadja, sliv, lešnikov, najboljše moke, vsakovrstnih popolnoma zanesljivih semen i. t. d., i. t. d., i. t. d.

Raznovrstne mineralne vode.

Zagotavljam zanesljivo in najcenejšo postrežbo vkljub vsaki konkurenci.

Zaloga papirja, pisalnega in risalnega orodja

Dragotin Hribar-ja

v Celji,

priporoča gospodom trgovcem in prodajalcem za prihodnje šolsko leto:

Zvezke, Hardtmuthove in druge razne svinčnike, najboljša peresa, črnilo, plošče (tablice) od kamena in popirja, črtalnike, kreda, brisalke, gobe, ravnila, torbice, peresnike, pušce in škatlje, žepne nože, **šolske knjige.** Potem vsakovrstni popir za pisanje, zavijanje, barvani, svilnati, pivni popir itd.; zavitke vseh velikosti in kakovosti, trgovske knjige i. t. d., i. t. d.

po najnižih cenah.

Uzorci in cene pošljejo se takoj na zahtevanje.

Tudi se dobivajo vsi obrazci za farne in občinske urade, šole, odvetnike, notarje itd.

Dragotin Hribar.